

С.Я. Маршак

МИСТЕР ТВИСТЕР

16 тиен.

ТАТАРСТАН КИТАП НӘШРИЯТЫ 1972

С. Я. Маршак

ТЫНГЫ БАБАЙ

Әкият

Йокы ул әкрән генә
Ярыктан килеп керә.
Һәм кәргән һәрбер өйгә
Шәп төшләр алып килә.

Күрсәтә ул әкиятләр,
Тик аны күрми һәркем.
Күзең ныграк йомсаң әгәр,
Күрерсең син дә, бәлкем!

Әгәр йоклата алмаса
Берәүне Йокы агай,
Килә дә түшәккә сала
Абыйсы — Тынгы бабай.

Син дә йокла инде, житәр!
Юкса, Тынгы алып китәр!

Троллейбус һәм трамвайлардан
Бушатып урамнарны,
Куа паркларга табан
Тынгы хәзер аларны.

— Барыгыз, ди, йоклагыз, — ди, —
Иртән торып чыгарсыз! — ди.
Исни-исни машиналар
Өйләренә ашыгалар.

Кайда, кем тавыш куптара,
Тынгы бабай шунда бара.
Кем белми һич тынгылык,
Тындыра Тынгы шундук.

Йөри Тынгы бар жирдә дә, —
Авылда да, шәһәрдә дә.
Чакырып ул йокларга,
Керә пароходларга.

Төнлә поезд барганда,
Керә поездларга да.
Тик ятмаган балалар
Шундук тынып калалар.

Була ул һәр йорт эчендә,
Оча жир шары өстендә,
Утырып самолетларга...
Пассажирларга да төнлә
Кирәк чөнки йокларга.

Моторлар гүләвен тыңлап,
Зәңгәр лампа кабызып,
Йоклый кешеләр тынычлап,
Болытлар аша узып.

Тынгы бабайга бер заман
Эйтә берәү телефоннан:

— Кил әле безнең урамга,
Зинһар, дим, Тынгы бабай.
Теләми һич тә йокларга
Антон атлы бер малай.

Аңламый тиргәгәнне дә,
Көлә тик — чырык-чырык.
Йоклатмый бүтәннәрне дә,
Я көлеп, я кычкырып.
— Тукта инде, житәр! — дибез. —
Тынгы алып китәр! — дибез.

Шуннан соң да туктамый:
Куркытмагыз юкка! — ди. —
Килсен әле, шунда без, — ди, —
Кем көчлерәк, күрербез! — ди.

Йокларга яткан бар да:
Зурлар да, балалар да.
Карлыгач та, фил дә йоклай,
Тик Антон: «Йокламыйм, юк!» — ди.

Караңгыда кроватта
Барын да ишетеп ята:
Кемнәр ничек йоклаганны
Һәм ничек сулыш алганны,

Сәгать ничек йөргәнне,
Этләр ничек өргәнне.
— Йокла инде! — ди әнисе.
Аңарга да китми исе.

Шул чагында яңгыратып
Сәгать суга кинәт кенә.
Шул чагында, ишек ачып,
Тынгы бабай килеп керә.

Килә дә Антон янына,
Иелә кроватена.

Үзенң кулында бар
Жепкә таккан зәңгәр шар.
Бер баксаң, ул шар да кебек,
Бер баксаң, фонарь да кебек.

Эчендә ут янып тора.
Үзе сөйли акрын гына:

— Бер. Ике. Өч. Дүрт. Биш.
Йокла, малай, тиз бул, тиз!
Кем теләми тынарга,
Чыгып китсен урамга!

Кинәт шул фонарь сүнә дә,
Ишекләре ачыла.
Пырхылдап аннан бүлмәгә
Кошчыклар очып чыга.

Бөтен бүлмәдә шулар
Очып йөри башлыйлар.

Пышылдап сорый малай:
— Берсен бир миңа, бабай!

Тынгы әйтә:— Аларны бит
Син күрәсең төшендә тик.

Йоклыйсын бит инде син,— ди.—
Үзен генә белмисең! — ди.

Урман эче. Тынгы бара,
Ай нурына уралып.
Аз түгел бит урманда да
Тынгы белмәгән халык.

Урман йоклый. Тик кайчак
Кыштырдап куя яфрак.
Куаклар селкенеп китә:
Тынгы бабай моннан үтә.
Кисәтә кош балаларын
Анда ул: — Йоклагыз, — ди. —
Айлы төннәрдә сез һич тә
Оядан чыкмагыз! — ди. —
Төннәрен чыгып йөрсәгез,
Хәтта якында гына
Мөмкин, ди, элгүегез
Ябалак тырнагына...

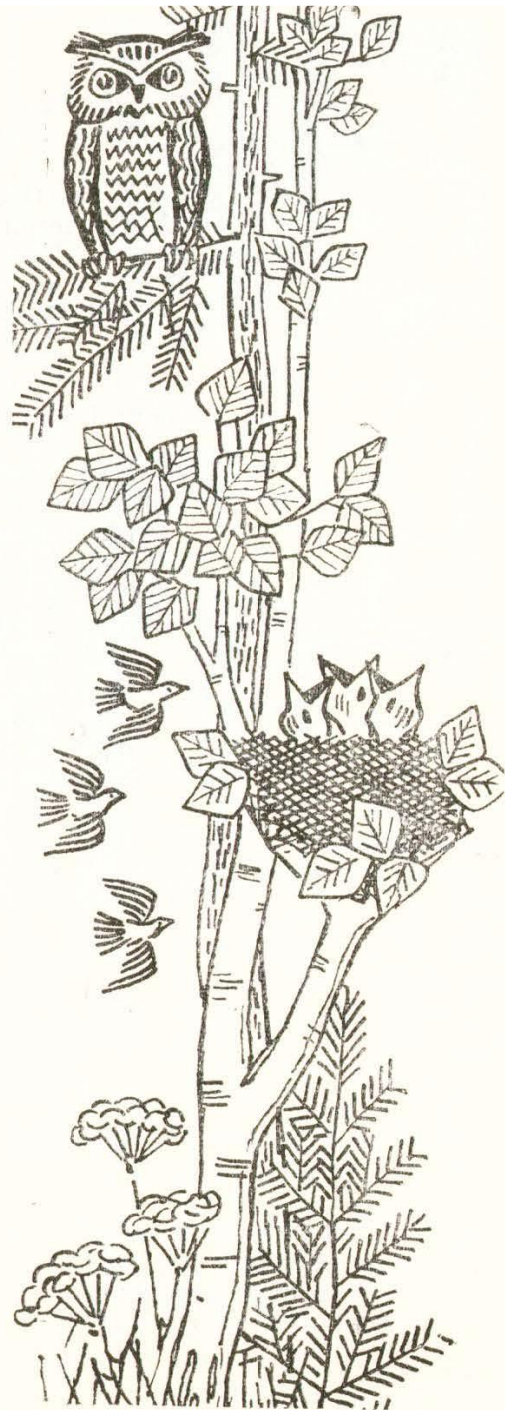
Кая барса Тынгы бабай,
Шунда бара Йокы агай.
Төнлә алар бар жиргә
Баралар икәү бергә.

Чакрып алалар көндезен
Кайчак Тынгының берүзен.

Бу нинди тавыш мәктәптә?
Сәбәбе нәрсә? Кем әйтә?

Бер сәгать инде менә
Беренчеләр шау килә.
Ә сәбәбе аның шул,
Сәмиттән башланган ул.

Бүген ул дежурный икән,
Шунда: — Шауламагыз! — дигән.

— Шауламагыз! — дигән Әхмәт,
Анарга кушылган Рәхмәт.

— Туктагыз! — дигән Галимә,
Аңа кушылган Сәлимә.

Анарга кушылган Вәли,
Миша, Валя, Шура, Гали.

— Шауламагыз, житәр! — дип
Акырган шунда Казбек.

Ә жыр укытучы апа
Нишләргә дә белмәгән,
Хәтта классны ташлап та
Чыгарга ул теләгән...

Шунда Тынгы килеп кәргән,
Класстагы хәлне күргән.
Усал гына караган да
Тынгы бабай болай дигән:
— Бүтәннәргә өйрәткәнче,
Үзең шауламаска өйрән!

ФРОНТ ПОЧТАСЫ

1

Кем бу ишекне кага?
Каеш сумка аркада.

Миңа кирәк кеше бу:
Шул үзе, әлбәттә, ул —
Ленинград буенча
Хат ташучы почтальон.

Туганнарча күрешеп,
Бер-ике сүз әйтүдөн
Аңлап алдым: якташым
Элеккечә көр икән.

Семьясы да сау-исән.
Авыр чак инде артта.
Тырыш хезмәте өчен
Медаль биргәннәр картка.

Ул саклаган шәһәрне —
Безнең Ленинградны,
Очса да снарядлар
Һавада бер-бер артлы.

Егерме еллап элек
Ничек булса, ул һаман
Сумкасына хат төяп
Уза безнең урамнан.

2

Кем бу ишекне кага?
Сумка бавы аркада,
Зәңгәр фуражка кигән,
Бакыр бляшка элгән.

Бу — шул үзе, һәрвакыт —
Яз да, көз дә, кыш та ул —
Ленинград буенча
Хат ташучы почтальон!

Егерме ел элгәре
Мине ул нәкъ шулай ук
Уята торган иде
Шылтыратып звонок.

Күпме ташкыр мин аны
Иртәнге аулак чакта
Жәяү очратканым бар
Безнең йорт торган чатта.

Янгырмы ява анда,
Кармы тузгый буранда,
Ул һаман сумка тагып
Йөри иде урамда.

Егерме йортка тиеп
Үтә иде көн саен,
Иң азақка калдырып
Инженерлар сараен.

Тора иде ул чакта
Минем белән бер катта
Борис Житков — жан дуsym
Һәм яраткан язучым.

Диңгез штурманы ул,
Гизде бөтен дөньяны.
Жир шары буйлап шуннан
Хат килде эзләп аны.

Хат килде илләр гизеп,
Дәръялар, чүлләр кичеп,
Кораб бүлмәләрендә,
Һава көймәләрендә.

Ул хат очып үткән, ди,
Эссе яklar буенча,
Күргән, ди, ул: бегемот
Ничек итеп су эчә.

Күргән фламингоның
Ничек канат юганын
Һәм көңгерә артыннан
Динго эте куганын.

Ниһаять, килеп житте
Ул хат Ленинградка.
Төрле марка — тамгалар
Сугылган иде хатка.

Бусы — Дублин, Эйреда.
Бу утрау — Тринидад,
Бу — Рио де Жанейро,
Сан-Франциско,
Ленинград.

Иптәш Житковка аны
Тапшырды, әлбәттә, ул —
Ленинград буенча
Хат ташучы почтальон.

3

Ростов, Тула, Казанда
Туып үскән балалар
Житков турында язган
Хикәямне беләләр.

Иптәш Житков юк хәзер...
Минем яшь укучылар —
Хәзер инде фронтта
Данлыклы сугышчылар.

Ут эченнән аларга
Маркасыз да бара хат.
Иң кадерле бүләктән
Һәр сүзе аның кыйбат.

Ак канат та күк канат,
Кошлар кунган шикелле,
Килеп төшкән хатларның
Һәрбер юлы сөйкемле.

Хат язалар әниләр,
Хат язалар нәниләр.
Якын кешеләренә:
— Күптән күп сәлам, — диләр.

Фронт юлы буенча
Илдән хәбәрләр оча,
Хатлар килә һәркемгә,
Терегә һәм мәрхүмгә.

Жинү шатлыгы белән
Туган саен яна көн,
Ераккарак илтәләр
Һәркемнең язган хатын.

Бик ихтимал шундый хәл:
Иптәш Житков улына
Дигән хатны Берлинда
Тапшырырлар кулына.

Кичә дары төтене
Бу жирдә кайнап торган.
Хәзер фронт почтасы
Шунда чатырын корган.

Сөйләшәләр безнеңчә —
Рус, татары аралаш.
Кемдер уйный гармоньда.
Повар бүлә кайнар аш.

Украина жиреннән,
Бакчалар арасыннан
Безнең танклар бара,
Корыч крепость сыман.

Тиздән фронт почтасы
Хатлар төяп озатыр.
Хат тапшырыр батырга
Почтальон — үзе батыр.

Яшерен сукмак буенча,
Тау буеннан, урманнан
Рота һәм батальонга
Хат илтүче почтальонга
Бездән рәхмәт, бездән дан!

Каешлы сумка тагып,
Безнең ишекне кагып,
Этиләр, абыйлардан
Хат алып килүчегә
Бездән рәхмәт, бездән дан!

4

Көнъяктагы шәһәрнең
Шундый эссе һавасы.
Ә еракта ялтырый
Кар каплаган тау башы.

Агач күлэгәсендә,
Салкын чишмә буенда,
Шау-гөр килеп балалар
Бирелгәннәр уенга.

Чынлап сугышкан төсле,
Чишмәне кичеп алар,
Каршы ярдагылардан
Берсен плен алганнар.

Шул чагында почтальон
Килеп чыга каршыга.
— Бармы әллә безгә хат? —
Дип сорыйлар барсы да.

— Бүген, — ди ул, — китердем
Хат ике фатирчыга:
Егерме бишенчегә,
Егерме алтынчыга.

— Без бит шунда торабыз.
Бирегез безгә аны!
— Укый алырсыңмы сон?
— Таныйбыз әлифбаны.

Югары кат баскычтан
Хат алырга төштеләр.

— Петровларга әткәсе
Хат жибәргән ич! — диләр.

Күрсә әгәр ерактан
Бу бакчаны, бу өйне,
Нинди куаныр иде
Петров — полк герое.

Нефть складында
Хезмәт итеп ул элек,
Яши иде шушында,
Әкият багында кебек.

Ял көннәрен каршылап
Семьясы белән шунда,
Утыра торган иде ул
Үзенең баскычында.

Кайда соң ул? Сугышамы
Фронтта көндез-кичен?
Башын салдымы әллә
Туган-үскән ил өчен?

Кем белсен. Хат буенча
Билгеле тик шундый хәл:
Сержант Петров сау булган
Өч атна моннан әүвәл...

5

Басма хәрәфләр белән
Улы язды сәлам хат.
Кызы исә актыктан
Өстәде бер юл фәкать.

Малай язды: «Гафу ит
Болай итеп язганга.
Фашистларны ку да син,
Кайт тизрәк безнең янга.

Сугыш хәле турында
Тулы яз, барсын белим:
Кайда торасың анда?
Күпмесен алдың плен?

Сезнең батареяда
Туплар күпме, әллә аз?
Секрет булмаса эгәр,
Шул турыда тизрәк яз.

Бер көн радио тыңлыйм:
Приказ, аннан соң Гимн,
— Бу минем эткәй керде
Молодечного! — димен.

Мин дә синең шикелле
Батыр булырмын алда.
Курыкмыйча мин хәзер
Карыйм төнлә урамга.

Бер ел инде еламыйм.
Мин бит инде дәү генә.
Хатың килгән көннәрдә
Елый тик әнкәй генә.

— Ул бит тере, ул исән,
Елама, әнкәй! — дисәм,
— Мин елыйм, ди, бәхеттән,
Исән булганга эткән.

Кинода бер сугышчы
Сиңа шундый охшаган.
Хуш хәзергә. Төн житте.
Көтәм сине.

Сережан».

Төнге карангыда ул
Куйды хатка ноктасын,
Қызы да бер юл өстәп
Язды сагынып эткәсен.

Иртә белән, иртән үк
Язды болай дип ана:
— «Сау бул. Қыйна дошманны.
Көтәмен.

Светлана».

6

Зур бер станциядә
Төрле якның хатлары
Поезд көтәләр иде,
Жыйналып бергә бары.

Шыпырт кына үзара
Сөйләшәләр:
— Кем кайда?
— Киров,
— Горький,
— Боровой,
— Кызыл Орда,
— Караганда...

Поезд килгәнче алар
Сумкада, күн букчада,
Сөйләштеләр һәр телдә —
Русча да, калмыкча да...

Кешеләрчә кычкырып
Сөйләшмиләр, әлбәттә.
Язылган бит ул сүзләр
Адрес итеп һәр хатта.

Һәрбер хат юлын белә:
Кайсы шәһәр, кай район,
Кайсы номер капканы
Ачып керер почтальон.

Бары тик сугышчылар
Сагынып хат көткән урын
Кайсы йортта?

Һичбер кем
Язмый аның номерын.

Төнлә поезд туктый да:
— Төшегез! — диләр. — Фронт!
Күктә яшен шикелле
Уйнап тора зәңгәр ут.

Самолет тавышы килә.
Безнекеме? Түгелме?
Әллә дошман ягымы?
Көтеп торыр чак түгел.
Бушат әйдә вагонны!

Яшерен сукмак буенча,
Тау буеннан, урманнан,
Ротага, батальонга
Хат илтүче почтальонга
Бездән рәхмәт, бездән дан!

Каешлы сумка тагып,
Безнең ишекне кагып,
Әтиләр, абыйлардан
Хат алып килүчегә
Бездән рәхмәт, бездән дан!

7

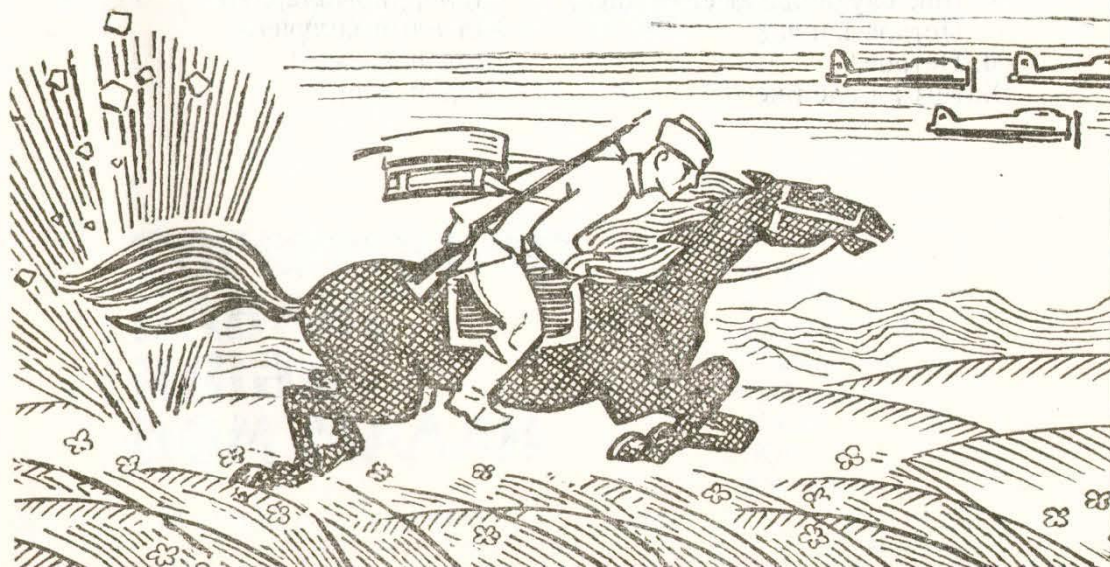
Иң гади бер кеше ул —
Ротаның почтальоны.
Шулай да чиксез озын
Аның үтелгән юлы.

Траншеяга хәтле
Өч йөз адым юл бары,
Дошман уты астында
Үтә ләкин ул аны.

Мылтык ядрәсе килеп,
Баш очында сызгыра.
Юлда авыр снаряд
Чокырлар казып тора.

Ут яңгыры астында
Килми тиккә үләсәң,
Кайда шуып, иелеп,
Кайда йөгереп үтәсәң.

Туплар шартлый якында.
Туфрак катыш ут ява.
Ике туры ат дулый
Йөгән тартып уртада.

Почтальон сыйпап уза
Ул атларның ялларын:
«Тынычлык юк сугышта
Сезгә дә, дип, жаннарым!»

Тузан куба... Көл тула
Почтальон күзләренә.
Күрә: туры атларның
Юк инде эзләре дә...

Учында сизә эле
Аларның жылысын ул...
Әйтерсең сезне, атлар,
Очыртып китте давил...

Өч йөз адым чамасы
Ул барасы окопка...
Ләкин сугыш кырында
Юл озая бик күпкә!

Йөри торгач почтальон
Эзләп таба танышын.
Егетләргә куя ул
Төзәткәләп каешын.

Бары да исәнләшә:
— Бик сау килдеңме? — диеп,
— Петров кайда?
Я, Петров,
Хатны ал эле биеп!

Кызу бүген, нәкъ мунча.
Шулай да жинел, рәхәт —
Куен кесәндә булгач
Туган илдән килгән хат!

8

Жинү шатлыгы белән
Туган саен яңа көн,
Ераккарак илтәләр
Һәркемнен язган хатын.

Батыр сугышчылардан
Калмыйча бер адым да,
Ут астында почтальон
Һаман бара алында.

Яшерен сукмаклар буйлап,
Тау буеннан, урманнан,
Ротага, батальонга
Хат илтүче почтальонга
Бездән рәхмәт, бездән дан!

Каеш сумкасын тагып,
Безнең ишекне кагып,
Әтиләр, абыйлардан
Хат алып килүчегә
Бездән рәхмәт!
Бездән дан!

ТЕГЕРМӘНЧЕ БАБАЙ, ИШӘК ҺӘМ МАЛАЙ

(Көнчыгыш әкиятә)

1

Бара, ди,
Бабай
Ишәктә
Ипләп;
Чаба, ди,
Малай
Жәяү
Тәпиләп.

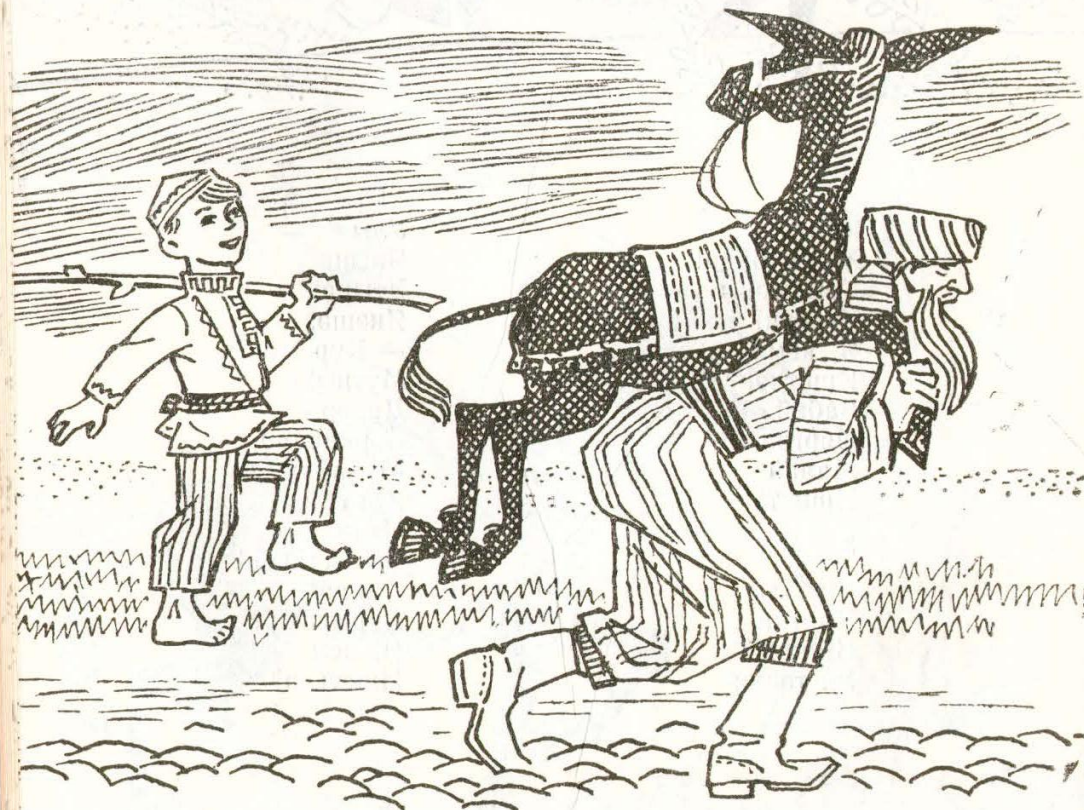
Икәү
Менгәннәр
Сыңар
Ишәккә!

4

Жиргә
Төшәләр
Бабае,
Улы.
Ишәк
Атлана
Картка
Бу юлы.
— Тфү! — ди
Барысы,

Бу эшне
Күрөп,
— Карт ишәк
Илтә
Яшен
Күтәрөп!

Кемнәр
Ишеткән?
Күр инде,
Кара! —
Карт
Ишәк
Яшен
Күтәрөп
Бара.

МИСТЕР ТВИСТЕР

1

Кукнын
Конторы
Бар, ди,
Чит илдә.

22

Байгура,
Океан өстендә
Туп уйнап бара.
Якын-тирәдә
Кара тәнлеләр:
Негр,
Кытайлар
Һәм башка шундый
Төрле халык юк, —
Негр,
Кытайны
Һәм башкаларны
Дулкында чайкый
Бүтән пароход.
Аларга кайда
Рәхәт бу төсле?
Негр, кытайга
Юеш һәм эссе, —
Моржадан чыга
Төтен кап-кара,
Өскә тозлы су
Дулкын актара.

6

Мистер Твистер —
Миллионер.
Совет илендә
Турист ул хәзер.

Ленинград порты
Шаулый
Ерактан.
Шәһәр йортлары
Балкый
Уң яктан;
Сулары соргылт,
Колоннасы таш,

Күктә болытлар —
Корым аралаш.

Эшләпә читен
Тотты да
Мистер,
Траптан йөгереп
Чыкты:
Пристань.
Петропавелның
Гөмбәз башына
Күз төшергәнче,
Килде машина.
Төялде әйбер,
Ханымнар менде.
Автомобиль бер
Усал үкерде, —
Һәм алып китте
Такыр асфальттан,
Жәяүлеләрне
Бензинлап арттан.

7

Мистер
Твистер —
Булмыш министр,
Мистер
Твистер —
Миллионер, —
Завод, пароход,
Газет хужасы,
«Англетер»гә
Килеп керде дә,
Сорады номер.

Алтын сигара
Авызында көйри,

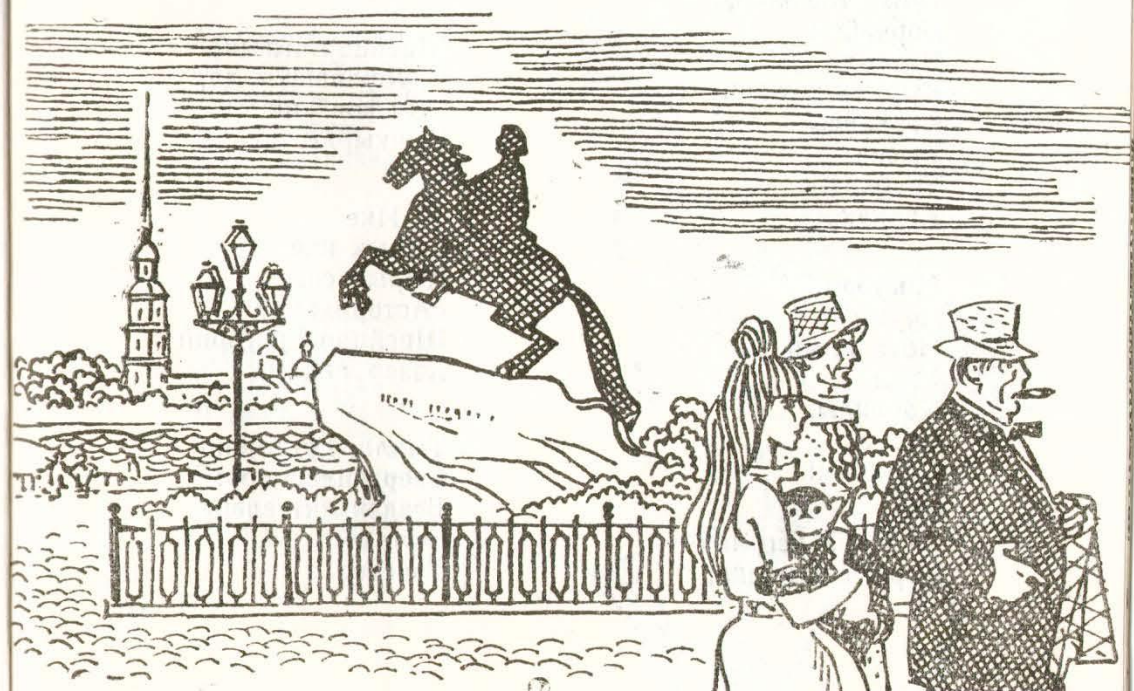
Швейцар белән
Инглизчә
Сөйли:
— Бармы номерлар
Сезнең отельдә?
Хәбәр ителде
Кичә үк сезгә.
Мыеклы абзый
Жавап бирә:
— Бар!
Тугыз белән ун —
Сезнең номерлар.

8

Көзгеләр буйлап
Номерга табан
Үттеләр алар
Хәтфә паластан.

Швейцарында —
Укалы киём,
Аның артында,
Панамын киеп,
Атлый юлчыбыз,
Аның артында —
Күзлекле хатын,
Ияргән тагын —
Маймыл тоткан кыз.

Юлчылар
Никтер
Шашып калдылар, —
Мистер
Твистер
Төште кайгыга.

Йөз туксанынчы
Номердан
Төшөп
Килә
Зур буйлы,
Кап-кара
Кеше.

Баскычны тоткан,
Кулы
Кап-кара.
Трубка тартып,
Ашыкмый бара.

Ә көзгеләрдә
Әллә нихәтле
Қара негрлар —
Қара кешеләр,
Берсе-берсенә
Ияргән килеш,
Түбән төшәләр;
Һәркайсы
Баскыч
Қырыен тоткан.
Һәркайсы
Қыска
Трубка
Капкан.

Мистер
Ачуын
Йота алмады.
Уңга
Каранды,
Сулга
Каранды:

— Қара негрлар
Торган чагында,

Һичбер ничек без
Қалмыйбыз монда!
Панамлы юлчы,
Эре-эре
Атлап,
Йөгәрә
Баскычтан
Түбәнге
Катка.
Артта —
Қарчығы,
Күзлек кигән ул;
Артта —
Теге кыз,
Кулында маймыл.

Автомобильгә
Менделәр тып-тын.
Қарчык шоферга
Төртте зонтигын.

Швейцар чыгып
Сабуллашты да,
Телефон аша
Қычкырды шунда:

— Ике
Қырык ике
Қырык сигез,
«Астория»ме?
Швейцар Григорий
Хәзер андамы?

Тыңла, Григорий!
Әзер килеш тор:
Бездән киттеләр
Өчәү —
Твистер.

Ул бәйләнчекләр
Барсалар сезгә,
Жавап хәзерлә:
— Урын юк, — диген,
Аңладыңмы син?
Сау бул хәзергә!

— Егерме бер
Унсигез,
«Сицилия»ме, ә?
Швейцар Василий
Бик кирәк миңа.
Тыңла, Василий!
Сиңа йомыш бар:
Автомобильдә
Барса туристлар,
Өчәү —
Твистер.

Ул жәнжалчыга
Жавап хәзерлә:
Номер юк, диген, —
Аңладыңмы син?
Сау бул хәзергә!

Биш
Утыз биш
Утыз тугыз,
«Италия»ме?
Чакыртыгыз
Швейцар Виталийны.
— Саумы, Виталий?
Эш бар бит синдә:
Барса туристлар
— Юк, диген, бездә...

Өөрә урамда
Тузаннарны жил,
Йөгөрә урамда
Бер автомобиль.

Гоголь урамы,
Өченче капка,
— Килдегез,— диләр,—
Номер юк чакта.

Пестель урамы,
Беренче капка,
— Килдегез,— диләр,—
Урын юк чакта.

Ирек мәйданы,
Бишенче капка,
— Бүлмә юк,— диләр,—
Бездә бу чакта.

Шартлап ярылды
Уң яктагы
Шин,
Житмәстер, ахры,
Моторга
Бензин.

10

Мистер
Твистер —
Булмыш министр,
Мистер
Твистер —
Атаклы банкир,
«Англетер»гә
Қарчыгы белән
Кире кайтты ул.

Артында — кызы,
Кулында маймыл.
Бикле ишеккә
Мистер
Қағылды.
Коридор буйлап
Утлар кабынды.
Сәгать чыңлады
Унике тапқыр.
Швейцар торып
Ишекне ачты.
Озын мыегын
Сыйпап алды да,
Килеп туктады
Алар алдына.

— Соңга калдығыз!
Бая әйтелгән
Ике номерга
Кеше кертелгән.
Хәзер, беләсез,
Ерак-ерактан —
Колонияләрдән
Безгә съездга
Килде кунақлар.
Шушы кунақлар
Төштеләр монда,
Бөтен номерлар
Алар кулында.

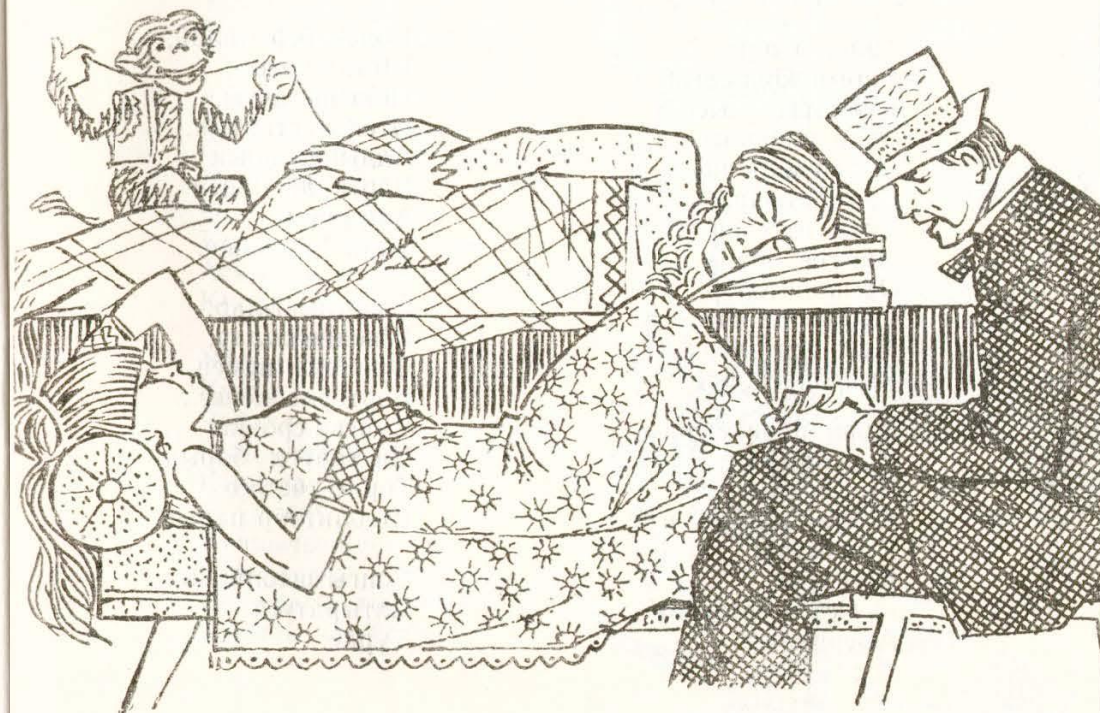
Кызы инәлде:
— Нишләргә инде?
Ардым шул хәтле.
Қунарға рәтле
Урын әгәр дә
Табылмый икән,
Сатып ал, әткәй,
Бер йорт
Шәһәрдә!

Мистер
Твистер,
Ачуы килеп,
Әйтте кызына:
— Чикаго түгел,
Қызым, бу сина!

11

Аналы-кызлы
Истән аварга
Торганда ғына,
Швейцар аларға
Бирмәкче булды
Үз кроватен:
— Ханымнар шунда
Йокларлар ятып!

Ә мистер
Шуннан,
Ишек каршынан
Урындык алды.
Аркасын сөяп:
— Уф, алла! — диеп,
Йокыға талды.
Совет номеры —
«Англетер»нен
Бусагасында
Йоклап китәрән
Уйламагандыр
Элек ул һичбер,
Мистер
Твистер —
Булмыш министр,

Мистер
Твистер —
Миллионер.

Елмайды кинэт
Ул йокы катыш,
Күрә башлады
Гажәп
Кызык төш.

Күрә төшендә,
Қараңгы төндә
Урамнар буйлап,
Йорт-жирсез сукбай
Булып ул үтә.
Оча самолет
Биектә — күктә,
Һәм күктән жиргә
Кук килеп төшә.

Твистер аны
Барып кочаклый,
Кулларын кыса
Әллә ничаклы.
Менеп ала да
Самолетына,
Қаты иттереп
Ишеген яба,—
Очып китәләр
Зәңгәр һавага.
Менә житәләр
Америкага.

Мәрмәрдән салган
Йортлар —
Чикаго!
Қартайған лакей
Кычкырды
Шундук:
— Сызгә урын юк
Америкада!

Имән ишекләр
Ябылды түрдә.
Ул күрдә үзен
«Англетер»дә.

Куркып уянды:
— Нихәл итәрмен?..
Совет номеры
«Англетер»нен
Бусагасында
Төнен үткәрде —
Мистер Твистер —
Булмыш министр,
Мистер Твистер —
Миллионер.

12

Көләч бер малай,
Щетка тотып,
Йокыны ачты,
Итек чистартып.
Алдында аның
Һәртөрле якның
Аяк киеме —
Тары һәм кинә.

Советныкылар,
Шведныкылар,
Француз, немец,
Һәртөрле женес...
Куйган срокка
Чистартты барын —
Төрле төстәге
Щеблитлар парын.

Соңгы щеблитны
Ялтыратуга —
Күрдә:

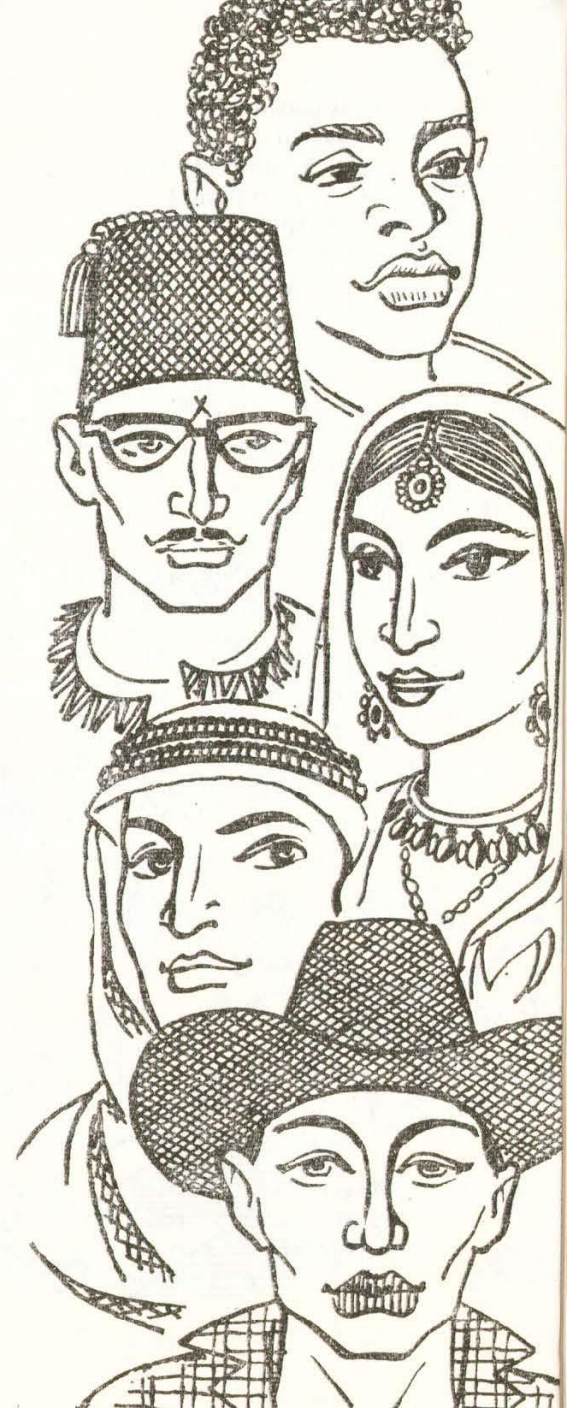
Чит кеше
Күзләрен уа.
Менә ул торды,
Алды портсигар.
Кинәт контордан
Чыкты швейцар.

— Булды! —
Диде ул, —
Сызгә урын бар,
Икәү янәшә,
Бик шәп номерлар, —
Ванналы, заллы,
Фонтан,
Бакчалы.

Теләсәгез, мин
Хәзер күрсәтәм.
Тик алдан сызгә
Мин шуны әйтәм:

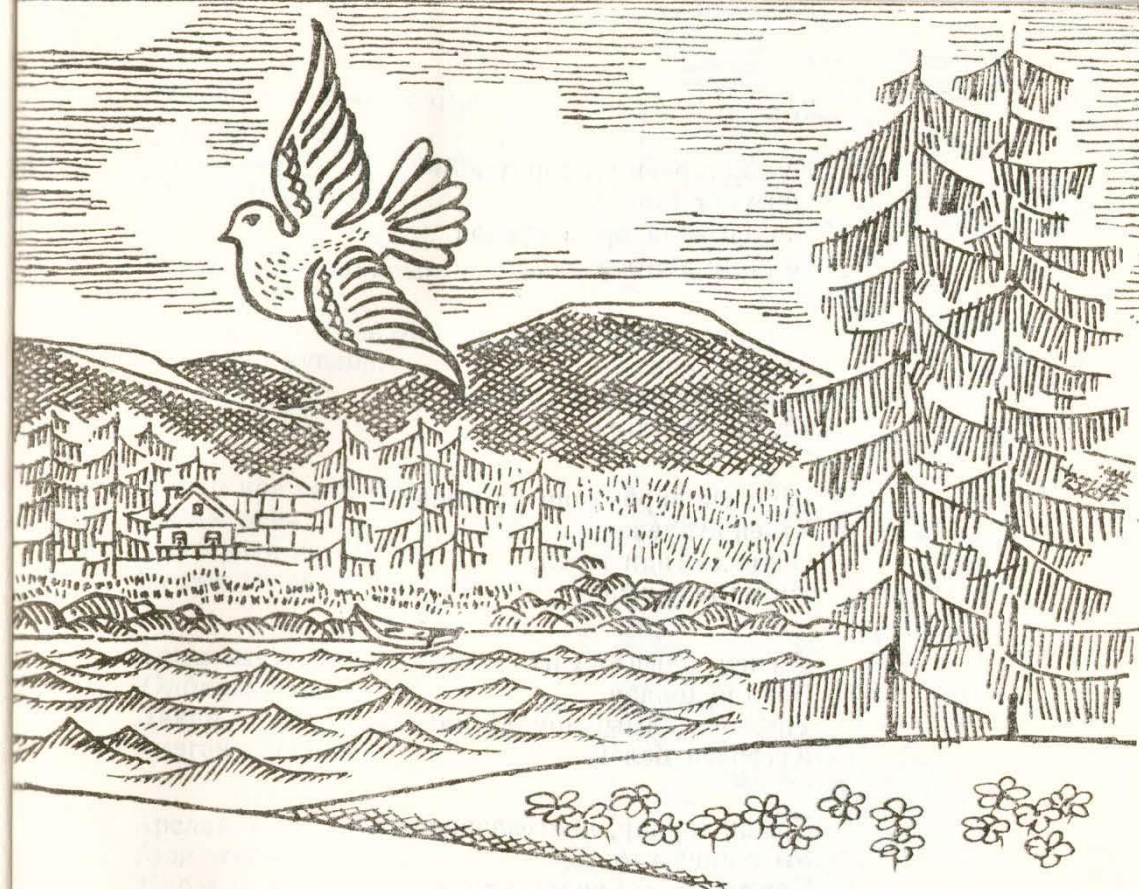
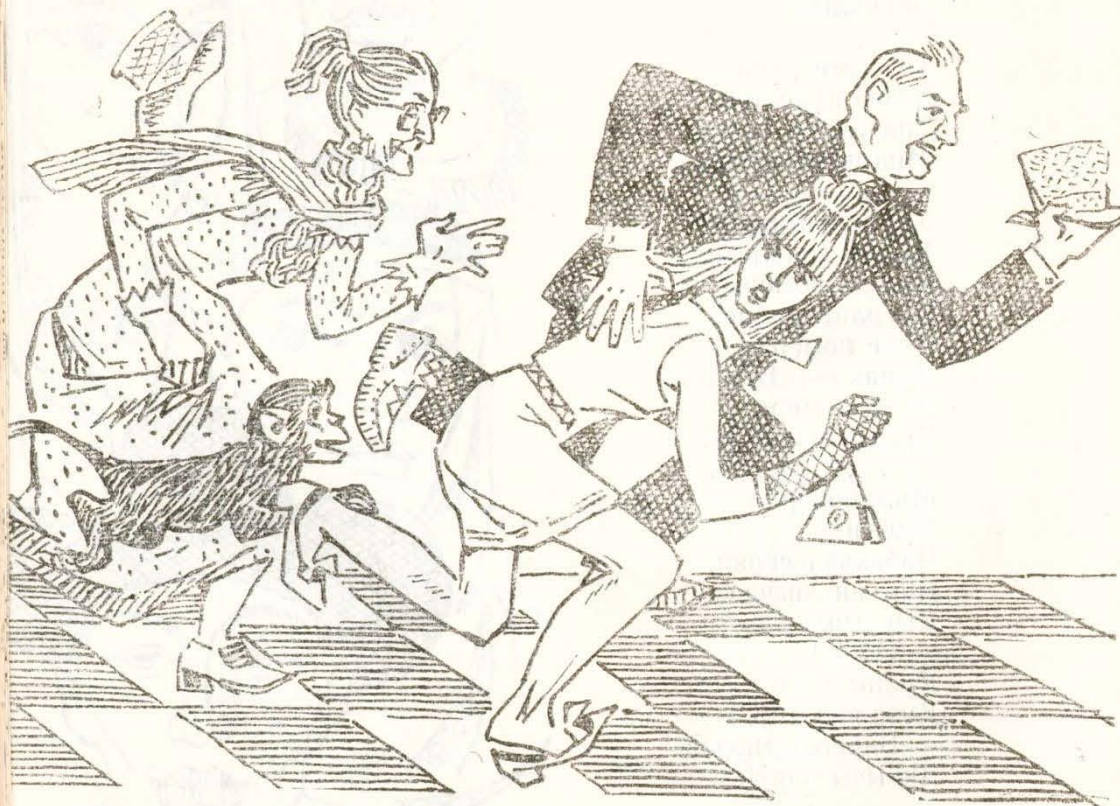
Уң як номерда —
Қытай вәкиле,
Сул як номерга
Негрлар килде.
Өске номерда —
Кунак — «Һиндстан»,
Аскы номерга
Килде Тунистан.

Миллионер
Кулын
Чәбәкләп селки,
Һәм инглизчә
Кычкыра:
— О-кей!
Куанычыннан
Күзе акая:
— Бирегез тизрәк,
Ачкычы кая?!

Маймылын,
 Кызын
 Култыкка кысып,
 «Англетер»нен
 Таныш баскычын
 Атлады кызып —

Мистер
 Твистер —
 Булмыш министр,
 Мистер
 Твистер —
 Миллионер.

КҮГӘРЧЕННӘР

1.

Без грузовикта Берлинга
 Юл барган чакта,
 Сөйләде бу хикәяне
 Безгә бер якташ.

Әллә чын, әллә әкият,
 Әллә әкият тә түгел, —
 Ансына да, монсына да
 Ышана күнел.

2.

Күк күгәрчен ул тәрэзне
Онытмас һич тә,
Чарлагында ярма чүпләп
Йөргәне истә.

Кәрзиндә алып китсән дә
Аны ят жиргә,
Сукмаklar табар ул күктә
Кайтырга илгә.

Шундый зирәк кош ул менә,
Үткен күзле кош.
Очуы да гади түгел,
Иң житез очыш.

Үзенә юлын очучы
Белә күнелдән,
Тинләшә алмый шулай да
Күгәрчен белән.

Урман-таулар, диңгезләре
Ул жиңел үтә,
Бар тамгалы балдагы да,
Кошкай хат илтә.

3.

Карт шәһәрне таптап йөри
Немец итеге.
Үрелде күккә янгыннар
Зур дәншәт сибеп...

Таптады бала-чаганы
Патруль атлары,
Кайнар жилдән дерелдәде
Тал яфраклары.

Урамнарда елау тавышы
Янгырап торды.
Палач дарга һәм коллыкка
Кызларны куды.

Украина бодайларын
Тутырып-төяп,
Үттеләр чит ил ягына
Вагоннар күпләп.

4.

Немец көн саен бүлөкләр
Салды өенә,
Зоопаркта да булды
Бу ерткыч менә.

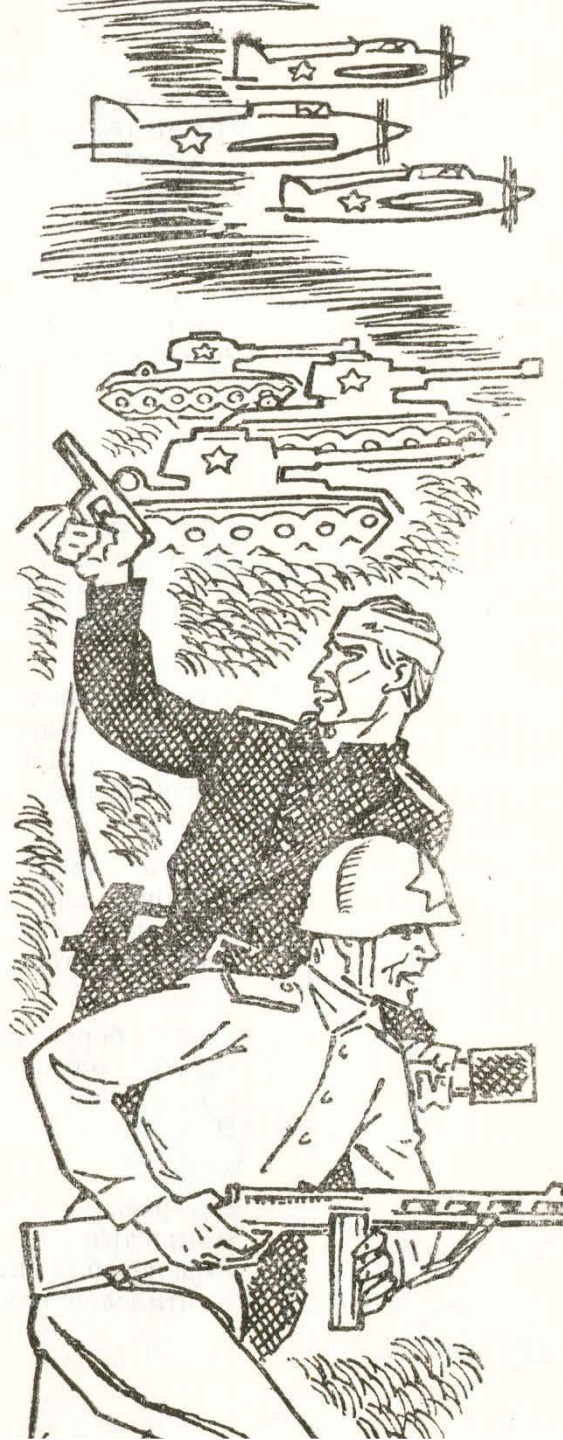
Алып чыкты ул маймылны,
Юлбарысларны,
Дөяне, ерак илләрдән
Килгән кошларны.

Арсланны, еланнарны
Төяп жибәрде,
Жибәрде гөрләп утырган
Күгәрченнәрне.

5.

Күк күгәрчен айлар буге
Тилмерә читтә.
Ә сугышлар Украинада
Тынмыйлар һич тә.

Сугыш бара Украинада,
Туктаусыз бара.
Немец утлары аркылы
Гаскәр юл ала.

Днепр елгасы шаулы,
Уң яры текә.
Кара төндә Кызыл Гаскәр
Елганы үтә.

Октябрьны бәйрәм итә
Илебиз кабат,
Ике бәйрәм бергә был —
Украина азат.

6.

Фронт хәзер чикне үтәп,
Бик ерак китә.
Төзелеш бара башкалада —
Данлы Киевта.

Зоопаркта да тормыш
Жайланып бара.
Москвадан, Ленинградтан
Бүләкләр ага...

Әйтәләр Казахстаннын
Дөя биргәнән.
Әйтә алмыйм филнең генә
Кайдан килгәнән.

Кавказ бөркетләр жибәргән,
Себер — бэланнар.
Курск сандугачлары да
Шунда жырларлар.

Күгәрченнәр чарлагында
Наман тын иде.
Кошларыбыз чит жирләрдән
Кайтмаслар инде.

Кайтмаслармы?
Ә кайдан соң
Бу шаулау, гөрләү?
Күрәмсен, кунды түбәгә
Күк түшле берәү.

Күктән туп-туры бакчага
Оча жилпенеп,
Сагынып кайткан дусларнын
Чуар төркеме.

Бу икесе — кардан аклар,
Ал энә берсе,
Берсе чуар, берсе зәңгәр,
Тутый кош төсле.

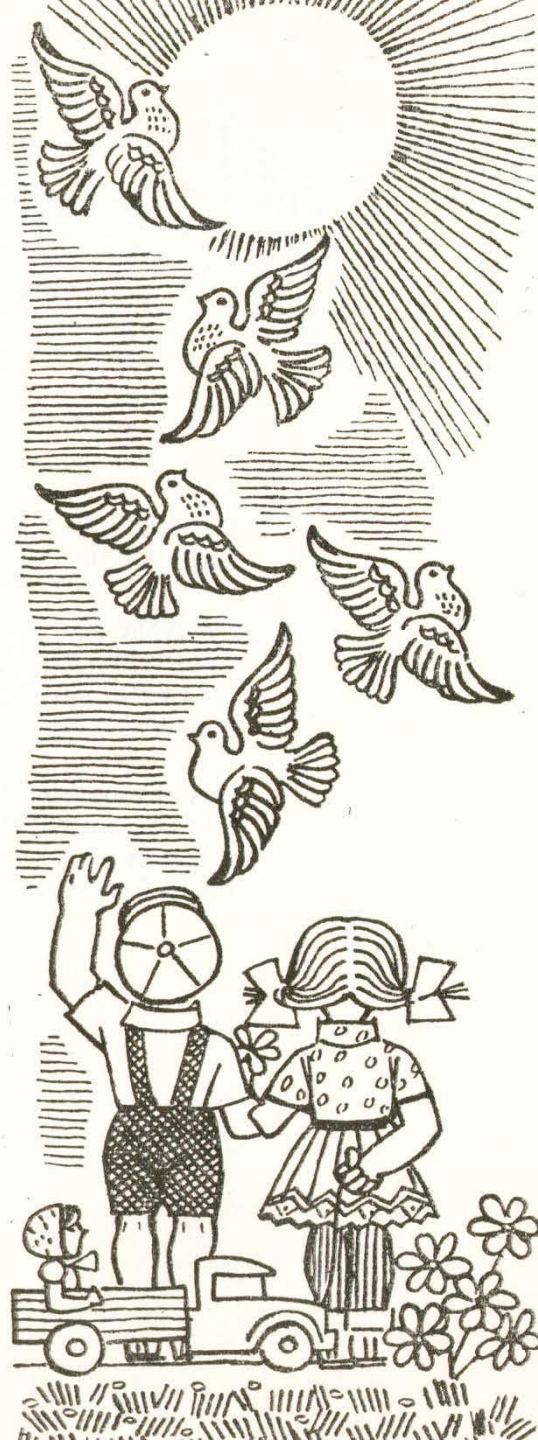
Күгәрченнәр гөлдәр-гөлдәр
Килеп гөрлиләр,
Сәламләп туган жиркәйне,
Сөенеп йөриләр.

Жиңел канат, күк күгәрчен
Кечкенә генә,
Үзәндә күпме кыюлык,
Көч икән менә.

Сөйләгез, кошлар-дускайлар,
Сугыш турында.
Ничек итеп яшәдегез
Ятлар кулында?

Чүлмәк түбәләр астында,
Чикләрдән ары
Кол булган көнегез ничек
Үтте аннары?

Барыгыз да шат идеме
Көзен очарга

Бу кыен һәм куркынычлы
Авыр юлларда?

Ут күзле житез күгәрчен,
Барын да сөйлә —
Кем алып кайтты сезне бу
Қояшлы илгә?

Без грузовикта Берлинга
Юл барган чакта,
Сөйләде бу әкиятне
Безгә бер якташ.

Э Ч Т Ә Л Е К

Тыңгы бабай. Әхмәт Исхак тәржемәсе	3
Фронт почтасы. Кави Нәжми тәржемәсе	9
Тегермәнче бабай, ишәк һәм малай. Кави Нәжми тәржемәсе	17
Мистер Твистер. Кави Нәжми тәржемәсе	21
Күгәрченнәр. Әхмәт Юныс тәржемәсе	33

КЕЧЕ ЯШЬТӨГЕ МӘКТӘП БАЛАЛАРЫ ӨЧЕН

Самуил Яковлевич Маршак

МИСТЕР ТВИСТЕР

(на татарском языке)

Художество редакторы А. Г. Садыков

Техник редакторы В. Н. Галкина

Корректоры Д. Н. Миңнуллина

Наборга бирелде 25/1-1972 ел. Басарга күл
куелды 17/III-1972 ел. Типография көга-
зе № 1, 70×90^{1/16}. Учетн.-изд. таб. 3,48.
Якынча басма таб. 2,94. Тираж 10.000. За-
каз Г-45. Бәяс 16 тиен.

Татарстан китап нәшрияты,
Казан, Бауман ур., 19.

ТАССР Министрлар Советы каршындагы
Матбугат идарәсенен Камил Якуб исемен-
дәге матбугат комбинатында басылды.
Казан, Бауман урамы, 19

Күзбана С.М.
1972г.

